2024/856

24.4.2024

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2024/856

af 1. december 2023

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer stødscenarierne i forbindelse med tilsyn, de fælles modellerings- og parameterantagelser, og hvad der udgør en stor nedgang

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF ([1]), særlig artikel 98, stk. 5a, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Stødscenarierne i forbindelse med tilsyn er blevet specificeret af Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) ([2]) og afspejles i Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer for styring af renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter ([3]), som har fundet anvendelse siden den 30. juni 2019. De stødscenarier i forbindelse med tilsyn, der er fastsat i denne forordning, bør bygge på denne specifikation og metode.

(2) Med henblik på beregning af den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget og nettorenteindtægterne er det nødvendigt at præcisere fælles modellerings- og parameterantagelser, som institutterne bør anvende. Med henblik herpå bør der til beregning af nettorenteindtægterne anvendes en antagelse om en konstant balance over en etårig periode, mens der ved beregningen af den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget bør anvendes en antagelse om balanceafvikling, hvor positioner, der udløber, ikke erstattes. Disse antagelser har til formål at skabe en god balance hvad angår nøjagtigheden af beregningen, estimaternes pålidelighed og den operationelle kompleksitet.

(3) For at finde den rette balance mellem at sikre sammenligneligheden af resultaterne og give den fleksibilitet, der er nødvendig som følge af den lange tidshorisont og den iboende operationelle kompleksitet, bør handelsmargener og spændkomponenter medtages i beregningen af nettorenteindtægterne, men med henblik på beregningen af den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget bør institutterne følge deres interne forvaltnings- og målingsmetode for renterisiko uden for handelsbeholdningen.

(4) I henhold til BCBS' standarder bør enhver test for afvigende værdier (outlier-test), der kræves ud over testen af den økonomiske værdi af egenkapital, anvende en tærskel til at identificere banker, der udvider afvigende værdier, og som er mindst lige så streng som den, der anvendes til testen af den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget (15 % af kernekapitalen). Denne tærskel bør reelt afspejle de aktuelle forhold på en tilsynsmæssigt forsvarlig og forholdsmæssig måde og dermed bidrage til retssikkerheden og opnå harmonisering i hele Unionen, idet der også tages hensyn til, at overskridelsen af tærsklerne for den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget og outlier-test af nettorenteindtægter ikke nødvendigvis vil kræve, at institutterne rekalibrerer deres interne ordninger, processer eller mekanismer og tilsvarende modeller og tilgange, eller indebære automatisk udøvelse af tilsynsbeføjelser, hvis instituttets styring af renterisikoen som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter er tilstrækkelig og står i et rimeligt forhold til forretningsmodellen, og instituttet ikke er uforholdsmæssigt eksponeret for en sådan risiko.

([1]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.
([2]) SRP — Supervisory review process — SRP31 — Interest rate risk in the banking book (link).
([3]) EBA/GL/2018/02 of 18 July 2018 (link).

(5) For at sikre harmoniserede metoder til tilsynsmæssige outlier-test med hensyn til, hvad der udgør en stor nedgang i nettorenteindtægterne som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatser, bør der indføres en referencetærskel, der er mindst lige så streng som tærsklen for den tilsynsmæssige outlier-test af den økonomiske værdi af kapitalgrundlag, samt en præcisering af beregningen af nettorenteindtægterne.

(6) Denne forordning er baseret på de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.

(7) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ([4]) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Stødscenarier i forbindelse med tilsyn

1. De seks stødscenarier i forbindelse med tilsyn, der er omhandlet i artikel 98, stk. 5, andet afsnit, litra a), i direktiv 2013/36/EU, er følgende:

a) parallelt stød opad, hvor der er en parallel opadgående forskydning af rentekurven med det samme positive rentestød for alle løbetider

b) parallelt stød nedad, hvor der er en parallel nedadgående forskydning af rentekurven med det samme negative rentestød for alle løbetider

c) »steepener«-stød, hvor der er en stejlere forskydning af rentekurven, med negative rentestød for kortere løbetider og positive rentestød for længere løbetider

d) »flattener«-stød, hvor der er en udfladende forskydning af rentekurven, med positive rentestød for kortere løbetider og negative rentestød for længere løbetider

e) stød opad med hensyn til korte renter med større positive rentestød for kortere løbetider, der konvergerer med referencescenariet for længere løbetider

f) stød nedad med hensyn til korte renter med større negative rentestød for kortere løbetider, der konvergerer med referencescenariet for længere løbetider.

2. De to stødscenarier i forbindelse med tilsyn, der er omhandlet i artikel 98, stk. 5, andet afsnit, litra b), i direktiv 2013/36/EU, er følgende:

a) parallelt stød opad, hvor der er en parallel opadgående forskydning af rentekurven med de samme positive rentestød for alle løbetider

b) parallelt stød nedad, hvor der er en parallel nedadgående forskydning af rentekurven med de samme negative rentestød for alle løbetider.

3. Institutterne skal bestemme de stødscenarier i forbindelse med tilsyn, der er omhandlet i stk. 1 og 2, på grundlag af de valutaspecifikke rentestød, der er anført i del A i bilaget, eller for de valutaer, der ikke er angivet deri, på grundlag af rentestød, der er kalibreret i overensstemmelse med del B i bilaget.

Institutterne skal foretage kalibreringen af rentestød i overensstemmelse med del B i bilaget mindst hvert femte år.

([4]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

4. De stødscenarier i forbindelse med tilsyn, der er omhandlet i stk. 1 og 2, finder anvendelse på institutternes eksponering for renterisikoen som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter denomineret i hver valuta separat, som instituttet har relevante positioner for, dvs. hvis den regnskabsmæssige værdi af finansielle aktiver eller passiver denomineret i den pågældende valuta udgør et af følgende:

a) 5 % eller mere af de samlede finansielle aktiver eller passiver uden for handelsbeholdningen

b) mindre end 5 % af de samlede finansielle aktiver eller passiver uden for handelsbeholdningen, hvis summen af de finansielle aktiver eller passiver, der indgår i beregningen, udgør mindre end 90 % af de samlede finansielle aktiver uden for handelsbeholdningen, eksklusive materielle aktiver, eller passiver.

Artikel 2

Præcisering af stødscenarier i forbindelse med tilsyn

For den specificerede størrelse af de parallelle, korte og lange stød i forhold til den »risikofrie« rente i hver valuta *c* anvendes følgende parametre for de seks stødscenarier i forbindelse med tilsyn:

1) *Parallelt stød for valuta c*: Et konstant parallelt stød opad eller nedad på tværs af alle løbetidsklasser:

$$\Delta R_{parallelt,c}(t_k) = \pm \overline{R}_{parallelt,c}$$

2) *Stød med hensyn til korte renter for valuta* c:

$$\Delta R_{kort,c}(t_k) = \pm \overline{R}_{kort,c} \bullet e^{\frac{-tk}{4}},$$

hvor t_k er midtpunktet (i tid) af den k^{th} løbetidsklasse.

3) *Stød med hensyn til korte renter for valuta c*:

$$\Delta R_{lang,c}(t_k) = \pm \overline{R}_{lang,c} \bullet \left(1 - e^{\frac{-tk}{4}}\right)$$

4) *Rotationsstød for valuta c*:

$$\Delta R_{steepener,c}(t_k) = -0,65 \bullet |\Delta R_{kort,c}(t_k)| + 0,9 \bullet |\Delta R_{lang,c}(t_k)|;$$

$$\Delta R_{flattener,c}(t_k) = +0,8 \bullet |\Delta R_{kort,c}(t_k)| - 0,6 \bullet |\Delta R_{lang,c}(t_k)|.$$

Artikel 3

Ændringer i instituttets økonomiske værdi af kapitalgrundlaget

1. Institutterne skal i deres beregninger af den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget afspejle de fælles modellerings- og parameterantagelser, der er fastsat i stk. 2-10:

2. Institutterne skal medtage følgende i deres beregninger af den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget:

a) alle positioner uden for handelsbeholdningen fra renteføl somme instrumenter

b) små handelsbeholdningsaktiviteter, jf. artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ([5]), medmindre renterisikoen er omfattet af en anden risikomåling

c) automatiske og adfærdsmæssige optioner

d) pensionsforpligtelser og aktiver i pensionsordninger, medmindre renterisikoen er omfattet af en anden risikomåling

([5]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

e) pengestrømmene fra renteføl somme instrumenter, som skal omfatte tilbagebetaling af hovedstol, eventuelle revalueringer af hovedstolen og eventuelle tilknyttede rentebetalinger

f) instrumentspecifikke rentelofter og rentebunde.

Med henblik på litra c) skal institutterne tilpasse de vigtigste adfærdsmæssige modelleringshypoteser for renteføl somme instrumenter til kendetegnene ved forskellige rentescenarier under hensyntagen til proportionalitets- og væsentlighedstærsklerne i artikel 8, stk. 10, artikel 9, stk. 2, artikel 10, stk. 4, artikel 12, stk. 2, og artikel 23, stk. 1, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/857 ([6]).

3. Alle egentlige kernekapitalinstrumenter og andet permanent kapitalgrundlag uden indløsningsdatoer medtages ikke i beregningerne.

4. Institutter med en andel af misligholdte eksponeringer på 2 % eller derover skal medtage misligholdte eksponeringer som renteføl somme instrumenter, hvis modellering bør afspejle forventede pengestrømme og tidsplanen herfor. Misligholdte eksponeringer medtages efter fradrag af hensættelser. Med henblik herpå bestemmes misligholdte eksponeringer opdelt efter gældsinstrumenter, lån og forskud, der er klassificeret som misligholdte i overensstemmelse med artikel 47a, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013, mens andelen af misligholdte eksponeringer beregnes som beløbet for misligholdte eksponeringer divideret med det samlede bruttobeløb for gældsinstrumenter, lån og forskud beregnet på institutniveau.

5. Handelsmargener og andre spændkomponenter i rentebetalinger, for så vidt angår deres udelukkelse fra eller medtagelse i pengestrømmene, behandles i overensstemmelse med institutternes interne forvaltnings- og målingsmetode for renterisiko uden for handelsbeholdningen. Hvis handelsmargener og andre spændkomponenter udelukkes, skal institutterne:

a) anvende en gennemsigtig metode til at identificere den risikofrie rente ved oprettelsen af hvert instrument

b) anvende en metode, der anvendes konsekvent på tværs af forretningsenheder

c) sikre, at udelukkelsen af handelsmargener og andre spændkomponenter fra pengestrømmene er konsekvent i forhold til den måde, hvorpå instituttet forvalter og afdækker renterisiko som følge af ikkehandelsmæssige aktiviteter

d) underrette den kompetente myndighed om, at de er udelukket.

6. Ændringen i den økonomiske værdi af kapitalgrundlaget beregnes ud fra en antagelse om en balanceafvikling, hvor eksisterende positioner udløber og ikke erstattes.

7. Der anvendes en løbetidsafhængig rentebund efter stød for hver valuta begyndende med -150 basispoint for øjeblikkelig forfaldsdato. Denne bundgrænse øges med 3 basispoint om året og når til sidst op på 0 % for løbetider på 50 år og derover. Hvis de observerede rentesatser er lavere end rentebunden efter stød, skal institutterne anvende den lavere observerede rentesats.

8. Ved beregningen af den samlede ændring for hvert rentestødscenario skal institutterne lægge eventuelle negative og positive ændringer i hver valuta sammen. Andre valutaer end indberetningsvalutaen omregnes til indberetningsvalutaen med Den Europæiske Centralbanks valutaspothandelskurs på referencedatoen. Positive ændringer vægtes med en faktor på 50 % eller en faktor på 80 % for valutakursmekanisme II (ERM II)-valutaer med en formelt aftalt udsvingsmargen, der er smallere end standardmargenen på ± 15 %. Vægtede gevinster indregnes op til den højeste værdi af a) den absolutte værdi af negative ændringer i euro eller ERM II-valutaer og b) resultatet af at anvende en faktor på 50 % på de positive ændringer i henholdsvis ERM II-valutaer eller euro.

9. Til diskontering anvendes en passende generel »risikofri« rentekurve pr. valuta. Rentekurven må ikke omfatte instrument-, sektor- eller enhedsspecifikke kreditspænd eller likviditetsspænd.

([6]) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2024/857 af 1. december 2023 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer en standardmetode og en forenklet standardmetode til vurdering af de risici, der opstår som følge af potentielle ændringer af rentesatserne, der påvirker både den økonomiske værdi af et instituts kapitalgrundlag og nettorenteindtægterne fra et instituts ikkehandelsmæssige aktiviteter (EUT L, 2024/857, 24.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2024/857/oj).

10. Ved vurdering af risikoen for renteføl somme produkter, der er knyttet til inflation eller andre markedsfaktorer, anvendes forsigtige antagelser. Sådanne antagelser baseres på den aktuelle/seneste observerede værdi, på prognoser fra et velrenommeret økonomisk forskningsinstitut eller på anden almindeligt anerkendt markedspraksis og skal generelt være scenarieuafhængige.

Artikel 4

Ændringer i instituttets nettorenteindtægter

1. Institutterne skal i deres beregninger af nettorenteindtægterne afspejle de fælles modellerings- og parameterantagelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 2, 3, 4 og 7-10. Institutterne skal i deres beregninger af nettorenteindtægterne desuden afspejle de fælles modellerings- og parameterantagelser, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2-4:

2. Institutterne skal i deres beregninger tage hensyn til renteindtægter og renteudgifter over en periode på et år, uanset løbetiden og den regnskabsmæssige behandling af de relevante renteføl somme instrumenter uden for handelsbeholdningen.

3. Institutterne medtager handelsmargener og andre spændkomponenter i deres beregninger.

4. Institutterne skal beregne ændringen i nettorenteindtægterne ud fra en antagelse om en konstant balance, hvis dens samlede størrelse og sammensætning, herunder balanceførte og ikkebalanceførte poster, opretholdes ved at erstatte instrumenter med udløb eller revaluere pengestrømme med nye instrumenter, der har sammenlignelige karakteristika med hensyn til valuta, beløb og revalueringsperiode for de instrumenter, der genererer de revaluerede pengestrømme. Margenerne for de nye instrumenter skal baseres på margener fra nyligt købte eller solgte produkter med tilsvarende egenskaber. For instrumenter med observerbare markedspriser anvendes de seneste markedsspænd og ikke historiske markedsspænd.

Artikel 5

Stor nedgang

1. En stor nedgang, jf. artikel 98, stk. 5, andet afsnit, litra b), i direktiv 2013/36/EU, er et fald i et instituts nettorenteindtægter over ét år med mere end 5 % af dets kernekapital som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne som anført i et af de to stødscenarier i forbindelse med tilsyn, jf. nærværende forordnings artikel 1, stk. 2.

2. En stor nedgang som omhandlet i stk. 1 beregnes på grundlag af følgende formel:

$$\frac{NII_{stød} - NII_{referencescenario}}{Kernekapital} < -5\%$$

Artikel 6

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. december 2023.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand

BILAG

Del A: Rentestød $\overline{R}_{shocktype,c}$

	ARS	AUD	BGN	BRL	CAD	CHF	CNY	CZK	DKK	EUR	GBP
Parallelle	400	300	250	400	200	100	250	200	200	200	250
Korte	500	450	350	500	300	150	300	250	250	250	300
Lange	300	200	150	300	150	100	150	100	150	100	150

	HKD	HUF	IDR	INR	JPY	KRW	MXN	PLN	RON	RUB	SAR
Parallelle	200	300	400	400	100	300	400	250	350	400	200
Korte	250	450	500	500	100	400	500	350	500	500	300
Lange	100	200	350	300	100	200	300	150	250	300	150

	SEK	SGD	TRY	USD	ZAR
Parallelle	200	150	400	200	400
Korte	300	200	500	300	500
Lange	150	100	300	150	300

ARS	Argentinsk peso	INR	Indisk rupee
AUD	Australsk dollar	JPY	Japansk yen
BGN	Bulgarsk lev	KRW	Sydkoreansk won
BRL	Brasiliansk real	MXN	Mexicansk peso
CAD	Canadisk dollar	PLN	Polsk zloty
CHF	Schweizisk franc	RON	Rumænsk leu
CNY	Kinesisk yuan	RUB	Russisk rubel
CZK	Tjekkisk koruna	SAR	Saudiarabisk riyal
DKK	Dansk krone	SEK	Svensk krone
EUR	Euro	SGD	Singaporeansk dollar
GBP	Pund sterling	TRY	Tyrkisk lira
HKD	Hongkongsk dollar	USD	US-dollar
HUF	Ungarsk forint	ZAR	Sydafrikansk rand
IDR	Indonesisk rupiah		

Del B: Kalibrering af rentestød for valutaer, der ikke er omhandlet i del A

1) Institutterne skal først beregne den daglige gennemsnitlige rente ved at indsamle en tidsserie på 16 år af daglige »risikofrie« rentesatser uden instrumentspecifikke eller enhedsspecifikke kreditspænd eller likviditetsspænd for hver valuta for løbetiderne 3M, 6M, 1Å, 2Å, 5Å, 7Å, 10Å, 15Å og 20Å og derefter beregne den aritmetiske gennemsnitlige rentesats for hver valuta *c* for alle observationer i tidsserierne og for alle løbetider. Resultatet skal være en enkelt måling pr. valuta.

2) Hvis den gennemsnitlige rentesats beregnet i overensstemmelse med punkt 1 for de første syv år er større end 700 basispoint, skal der anvendes data fra de seneste 10 år, forudsat at der foreligger data. Hvis den gennemsnitlige rentesats beregnet i overensstemmelse med punkt 1 for de første syv år er lig med eller mindre end 700 basispoint, skal den fulde tidsserie på 16 år af data anvendes.

3) Det parallelle, korte og lange rentestød pr. valuta udledes ved at anvende den relevante globale stødparameter fra tabel 1 på den gennemsnitlige rentesats beregnet i overensstemmelse med punkt 1 og 2.

Tabel 1

Globale referenceparametre for rentestød

Parallelle	$\overline{\alpha}_{parallelt}$	60 %
Korte	$\overline{\alpha}_{kort}$	85 %
Lange	$\overline{\alpha}_{lang}$	40 %

4) Institutterne skal anvende en bundgrænse på 100 basispoint samt variable lofter på henholdsvis 500 basispoint for stød på kort sigt, 400 basispoint for parallelle stød og 300 basispoint for stød på lang sigt.

5) Rækken af rentestød pr. valuta afrundes derefter til nærmeste 50 basispoint.